

سهم تمدن و فرهنگ ایران در

گسترش میراثهای فرهنگی

سایر ملل

بحث دربار این موضوع کار ساده‌ای نیست. زیرا اگر بخواهیم رؤوس مسائلی را که در طول تاریخ حداقل دوهزار و پانصد ساله در این زمینه وجود داشته بیان کنیم باید ادعان کرد که متنوی هفتادمن کاغذ می‌شود. حالا ملاحظه فرمائید که چگونه مجال گفتگو دربار مسائلی از این تمدن خواهد بود که مربوط به ادوار پیش از هخامنشیان و در زمانهای باشد که حفریات و کاوشها در این پنجاه سال اخیر در ایران بدست آمده و بسیاری از تاریکیهای تاریخ اقوام قدیمی را که در ایران زیست می‌کرده‌اند روشن ساخته است بخصوص که انعکاس این تدبیر در جلوه‌های مختلف تمدن اقوام دیگر خود موضوع بحثی جداگانه خواهد بود.

باینجهات و کیفیات است که در این مقال فقط به سهم ایران در گسترش میراثهای فرهنگی مربوط بدوره هخامنشیان و ساسانیان و ادوار بعد از اسلام اشاره می‌شود آنهم اشاراتی بس کوتاه و ناچیز برای تذکر و یاد آوری اینکه وقتی می‌گویند ایران ما زمانهای طولانی مشعل دار تمدن جهان بوده است سخنان گزافه نبوده بلکه واقعیاتی است که سخن مورخان غربی اعم از یونانی، رومی، ارمنی و چنانها و همچنین کتبهای و مدارک و اسناد موجود در موزه‌ها گواهای صادق مدعی هستند.

در هر حال برای اینکه چنین گفتاری با آنهمه اهمیت در این فرصت بسیار کوتاه فوق العاده پراکنده و بی‌سامان نباشد ناچار بحث را بدو دوره بزرگ پیش از ظهور اسلام و پس از آن تقسیم می‌کنیم.

الف - دوره پیش از اسلام

تا جاییکه تاریخ زندگانی بشر شناخته شده بنابه ادعای بسیاری از مورخان و باستانشناسان و شرق‌شناسان هیچ قوم و ملتی شرقی مانند ایرانیها تا این حد در باختراز میان موثر نبوده و در متشکل ساختن و ایجاد تمدن و فرهنگ بشریت سهمی چنین بزرگ نداشته‌اند.

نخستین بنیانگذار شاهنشاهی ایران وارد مردی که بنا بعقیده مورخان قدیم، از جمله

هر دوست آقای تمام آسیا خوانده میشد کوروش کبیر بود کز نفون مورخ دیگر کوروش را شاهنشاه بزرگ ایده‌آلی خود میداند و تمام افکار عالیه حکومت با تدبیر و علاقه‌مند به رفاه و آسایش ملتها را در او متجلى می‌بیند و میگوید: کوروش خوش‌گل خوش اندام جوینده دانش، بلندهمت با محبت و رحیم بود و رنجها را متتحمل میشد و حاضر بود با مشکلات مقابله کند، کوروش دوست عالم انسانیت و طالب حکمت و قوی‌الاراده و راست و درست بود .
بی‌مناسبت نیست که یهودیها اورا منجی و مسیح موعود میخواهند و در بابهای مختلف، توراه ازاوبه نیکنامی یاد میشود.

پس از آن از داریوش کبیر و دیگر شاهنشاهان آن سلسله میتوان به تفصیل بیشتر سخن گفت زیرا آنهمه آثار زیبا و جاویدیکه در دوره هخامنشیان توسط شاهنشاهان آن سلسله ایجاد شده همه ناشی از ایمان و اعتقادی بوده است که آن نیک مردان به پیروزی نهائی نیکی و راستی بر بدی و دروغ داشته‌اند ، این هخامنشیان بودند که در دنیای قدیم آبادانی کردند ، درخت نیکی نشانیدند و نهال دشمنی را بر کنند و آب درجایی که نبود رسانیدند سدها بستند ، قنوات احداث کردند ، راهها و ترعرعها بوجود آوردند ، مدارس و دارالعلمها ساختند و باغها و نباتات خوب و محصولات خوبتر ایجاد نمودند : در نتیجه پرستش اهورا مزدا و پروردش حیوانات خوب اورادر سرتاسر زمینهای وسیع و پهناور ترویج نمودند، از جمله انواع تدابیس مربوط با این اینهان که در دیگر نقاط موثر افتاده و مورد تقلید دیگر اقوام قرار گرفته مسائل زیر است:

۱- چنانکه کلیه مورخان معتقد‌ند قنات یک اختراع بسیار مدبرانه ایرانی است که از دوره‌های بسیار قدیم در ایران معمول بوده همان‌طور که پولی بیوس مورخ یونانی از آن یاد کرده است ، این ابداع ایرانی بهترین و هوشمندانه‌ترین راه برای آبیاری و حاصلخیز کردن جلگه‌هایی است که دورادور آنرا کوه قرار گرفته باشد ، این فکر در دنیای قدیم در بسیاری از سرزمین‌های مقدمن و چنانکه میگویند در بعضی از نقاط شمال افریقا تقلید شده است و نیز نوشته‌اند که در املاک پادشاهان آردن که در دره رود معروف اردن واقع است از آن استفاده میشده است : پس این نوع آبیاری و کشف درختان میوه در نقاط مناسب و همچنین جلوگیری از قلباتی کردن انسانها از مظاهر تمدن ایران بوده است که در دیگر نقاط انتشار یافته.

۲- ذه تنها رفتار پادشاهان هخامنشی موجب جلب قلوب ملت‌های تابعه و ایجاد محبت میشد و تساهل و مدارای عجیب شهریاران هخامنشی اقوام مغلوب را در نحوه حکومت داخلی و دین و آداب خود آزاد میگذاشت بلکه این دین مزدایی بود که میخواست روح و جسم مومنان را پاک نگه دارد و وظیفه اصلی ایرانیان را بر آن میداشت در باب آنچه را که زندگی دارد و جزء مخلوقات خوب و آفریده اهورا مزدا است پشتیبانی کنند درختان مفید‌غرس نمایند؛ چشم سارها بوجود آوردن، بیابانها و صحراءها را آباد کنند باشد که در همه جا عناصر زنده مثبت و پاک بچشم بخورد و در همه اطراف جهان حکومت اروم زد مستقر گردد .

شاید این همان روحی بود که موجب صدور اعلامیه حقوق بشر در زمان کوروش کبیر گردید و پادشاهان ایران را بران میداشت که حقوق و آزادی ملل تابعه را محترم شمارند در این زمینه شاعر معروف قرن نهم جامی گفته است:

گرچه بذاتش پرستی دینشان
قرنها ز ایشان جهان معمور بود
بو: عدل و راستی آئینشان
ظلمت ظلم از رعا یادور بود

۳- یکی از مظاهر تمدن ایرانی که در دیگر کشورها موثر افتاده و در ادوار بعد و حتی در حال حاضر تا حدودی مورد تقلید قرار گرفته است تقسیم مملکت به بیست ایالت و یا ساترا بی بوده است که در دوره هخامنشیان باان (خشتپاون و بعدها شهر باان) می گفته اند .

داریوش اولین شاهنشاهی بوده است که سیستم حکومت فدراتیو (اتحادیه) را معمول داشته او استانداران (شهر باان) را دراداره امور داخلی آزاد می گذاشته؛ حتی اجازه میداده است که با ممالک هجوار مبادلات تجاری برقرار کنند خشتپاونها چنانکه معلوم شده فقط از نظر سیاست خارجی و نظامی تابع حکومت مرکزی بودند ، این استانداران از میان اشرف و اصیل زادگان انتخاب می شدند و برای تمام عمر بمقام استانداری منصوب می گردیدند و در قلمرو خود بر مقامات عالیه نظامی و غیر نظامی حکم‌فرمائی داشتند ، دریوش کبیر توانسته بود تسلط خود را براین افراد از طریق اعزام بازرگان مخصوص (چشم و گوش شاه) اعمال نماید؛ همچنین روش ارتقابات و چاپارخانه سریع و منظم داریوش این تسلط را عملی می ساخت .

دوران جانشینان اسکندر و پارتها با اینکه طولانی بود ویش از پانصد سال ادامه داشت دوره ای است که هنوز کلیه جهات و مشخصات آن روشن نشده و اگر حفريات و نوشته های مورخان ارمنی و رومی صرف نظر کنیم و بتواریخ مورخان اسلامی و شرقی اکتفا نمائیم با یستی بفردوسی شاعر ملی خود حق بدهیم که گفته است .

از ایشان بجز نام ~~نشینندگان~~ علمات و مطالعات ^{نه} در نامه خسروان دیده ام حکومت طولانی پارتها از یک طرف بدل جنکها و هم ارتباط فراوان تجاری با امپراتوری رم و روابط معنوی ~~پا~~ اقوام غربی فرقه مظاهر عالی تمدن یونانی گردیده بود ، تمدنی که وسیله اسکندر و جانشینانش در دنیای قدیم کسریش یافته و خود محو شده ولی همه جهانیان آن روزگار را بخود مجدوب نموده بود حکومت پارت نیز بعلت عدم توجه با آداب و رسوم ایرانی و تکیه بر سفن چادرنشینی از ایرانیان بریده و با آداب و رسوم یونان پیوسته بود و این جمله مانع کسریش مظاهر تمدن ایران شده بود ، بهین جهت ساسانیان توانستند از این بی اعتنایی پارتها استفاده کنند و با توجه بعلاقه ایرانیان و بخصوص با تکیه بمذهب زرده امپراتوری هخامنشی و عظمت گذشته را تجدید نمایند و چون این دوره با روزگار ما وبخصوص با عصر نویسنده کان اسلامی نزدیکتر بوده است بسیاری از مظاهر معنوی آن دوران بدوران اسلامی منتقل گردیده و حفظ شده است ، ترجمه کتب بسیار از زبان پهلوی بعری و همچنین بجای ماندن قسمتی از کتب آن عصر نیز موجب جاویدان شدن آثار معنوی

آن تمدن و تعمیم و گسترش آن در جهان اسلام و سپس سایر نقاط جهان گردیده است .

۴ - در همین زمینه است که مورخان قید کرده اند عادات ایرانیان در زمان ساسانیان یعنی مبادله عیدی در زمان نوروز همچنین اسب سواری و تفریحات دیگر در دوران اسلام در کوچه های مصر و عراق ادامه داشته و در روزهای این جشن کارناوال های پرهیا هو در همه جا برای میافتداده در همین زمان قبطیها یعنی مردم مصر آن روز گار جشن ایرانی نوروز را برپای داشته و بنام (نیروز) اجراء میکرده اند .

بعض در حکومت عباسیان که بطور قطع بسیاری از آداب و رسوم ایرانی بسبب نفوذ ایرانیان در دستگاه خلافت معمول و مجری بوده در ادوار بعد یعنی در دوره پادشاهان مملوک مصر در حدود قرن هفتم و هشتم هجری رؤسائے ادارات در مصر القاب و عنوانین ایرانی داشته اند و علائم خاصه شغل خویش را حمل میکرده اند فی المثل اصطلاح دوادر که تحریف شده کلمات دوات دار است که در حقیقت منشی مخصوص سلطان بوده و رئیس قراولان خاصه در ابتدا کمانی بر شانه داشته و جامه دار باشی که اول جامه دانی در اختیار داشته و متصلی میدان چو گان بازی که اوائل چو گانی با خود حمل میکرده همه از آداب و رسوم رایج در ایران میبوده است رفته رفته خود این اشیاء بکنار گذاشته شده علائم و شکل آنها بر روی لبه یقه یا سینه رؤسای مذکور دوخته میشده است نوشته اند که علائم صنفی تبروهات نظامی دنیا از همین جا سرچشم میگرفته است ، زیرا اروپائیان در جنگهای صلیبی این فکر را از اشارق ممالیک اقتباس کرده اند و بیاختر زمین برده اند .

نکته دیگر آنکه باعتقاد بسیاری از مورخان علائم صنفی کشورهای مختلف نامهای فارسی داشته و اصطلاح رنگ که در انگلیسی بدسته های مختلف گفته میشود و در فرانسه (ران) با کاف غیر ملفوظ در آخر ، همین مقصود را میرسانده از کلمه رنگ فارسی مشتق شده است همین اصطلاح در دوره ممالیک بصنف و دسته اطلاق میشده چو گان بازی که بازی اشرافی ایرانی بوده است در زمان پادشاهان ممالیک مصر معمول بوده بطوریکه پس از طغیان نیل هر روز شنبه سه دور چو گان بازی میکرده اند اینها و هزاران پدیده دیگر رایج در جهان منبعث از رسوم و آداب و ظاهر مختلف تمدن اروان پیش از اسلام بوده که در ادوار بعد توسط اقوام و ملل دیگر مقبولیت عام پذیرفته است .

ب - دوران بعد از اسلام

اساساً کشورداری ساسانیان در میان رهبران اقوام عرب معروفیت و اشتهراد افسانه وار عجیبی داشته است و بسی روشن است که این ایرانیان بوده اند که فنون سیاست و مملکتداری و اداره امور عمومی را به اعراب آموخته و این وزرای ایرانی بوده اند که مسائل پیچیده مملکتی را با سرانگشت تدبیر حل کرده اند ، در این زمینه مدارک و اسناد فراوان و بیشمار است بحدیکه بعضی از خاورشناسان مدعی شده اند که حکومت بنی العباس یک حکومت ایرانی بوده و همان ادامه حکومت ساسانی بوده که دین اسلام اختیار کرده و به زبان عربی گفتگو می نموده اند ، لیکن تقلید از آداب و رسوم ایرانی و گسترش میراثهای مادی و معنوی ایرانیان

وهمچنین نفوذ فراوان عنصر ایرانی بحدی شدید بوده است که در دوره عباسیان چیزی از از عرب جز مفاخرت به اسلام واصل و نسب نمانده و حتی مسئله ارثی شدن خلافت و دائر کردن مراسم درباری مراسم ایرانیان از امور بسیاری عادی جلوه میکرده است.

حرجی زیدان نویسنده و مورخ معروف عربی زبان در اینباره نوشته است:

عباسیان پایتخت را از دمشق به عراق منتقل کردند تا به دوستان و یاران خود (ایرانیان) نزدیک باشند و چون دانسته بودند که علت عده شکست امویان ستیزه جوئی و آزار ایرانیان بوده لذا عباسیان سپاهیان و همکاران نزدیک خود را از میان ایرانیان بر گزیدند و در عین حال دولشکر از قبیله دیبعه و مضر (از اعراب) باقی گذاردند و کوشش بسیار نمودند که میان عرب و عجم سازش دهند، اما سعی آنان بجهائی نرسید، ناچار از عربها کناره گیری کردند و به ایرانیان مایل گشتند و مانند آنان کلاه قلنسوه (کلاه ایرانی) بر سر گذارند و سپاهیان خود را مجبور کردند کلاه بر سر بگذارند عربها از این پیش آمد خشنود نبودند و ابراز کراحت کردند اما مخالفت آنان نتیجه نداشت چنانکه در سال ۱۵۳ هجری منصور عباسی فرمان داد گماشتنگان و ملازمان وی کلاههای بلند ایرانی سربگذارند.

بعضی از خاورشناسان تقلید آداب و رسوم و سنتهای ایرانی را در میان ملل و اقوام دیگر مر بوط به اصل مشترک نژادی هند و اروپائی تعبیر کرده و گفته‌اند که میهمان داری و میهمان نوازی و برپا ساختن جشن تولد در نتیجه علاقه مشترک اقوام اولیه هند و اروپائی بوده است در صورتیکه این نظر صحیح بمنظور نمی‌رسد بعکس ظن غالب براینست که این آداب و رسوم ناشی از مجموعه فرهنگ و تمدن ملتی بزرگ بوده است که در دوران هخامنشی و پارتی و ساسانی صاحب اقتدار و نفوذ فوق العاده گردیده و به گسترش مظاهر تمدن خود در جهان آن روز پرداخته وهمچنانکه بسیاری از آداب و رسوم خود را از ملل مغلوب اقتباس کرده و در آنها جرح و تعدیل نموده‌اند و این جرح و تعدیل خود خصیصه‌ای ارزش‌نده محسوب می‌شود، بسیاری از آداب و رسوم خود را نیز به دیگران انتقال داده و یا خود عامل انتقال این مظاهر بوده و یا اینکه ملل دیگر این مظاهر را انتخاب و اقتباس کرده‌اند.

قابل اش ایرانیان در رشته‌های مر بوط به علوم و فنون

از نمودارهای مظاهر عالی تمدن ایرانی چهره‌های بزرگ و درخشان علمای مختلف در دورانهای دور و نزدیک از سرزمین ایران بوده است که اگر بخواهیم فقط نام و اثرهایی از این بزرگان را بر شماریم از حوصله این مقاله بیرون خواهد بود، کتب تاریخی و ادبی ما در دورانهای بعد از اسلام در این زمینه مالامال است، در اینجا فقط بی‌مناسبت نیست که بنا بنوشه چند تن از مورخان و محققان غیر ایرانی استناد کنیم و به خدمات علمی و هنری بعضی از رجال ایرانی اشارتی بنماییم:

حرجی زیدان صاحب کتاب تاریخ تمدن اسلامی در این زمینه مینویسد: ابوریحان بیرونی نخستین کسی است که تسطیح کره را استنباط نموده و در کتاب آثار الباقيه خود آن را شرح کرد بیرونی در هیأت و ریاضیات مطالب عده استنباط کرده و همین مزیت برای وی کافی است که علوم یونانی زمان را به هندی و حکمت هندی را بعربی

سهم تمدن و فرهنگ ایران ...

انتقال داده است، بیرونی از داشتمندانی است که به هندرفتہ و سالها در آنجا اقامت کرده است او موفق شد، با حکما و علمای هندی مربوط شود و فلسفه و حکمت یونانی را به آنان تلقین نماید، اینکار بوسیله بیرونی، نبوغ این مرد و ارزش محظی که او را پروردۀ مدلل میدارد همانطور که خواجۀ نصیر طوسی علم نجوم را در میان مغولان و خیام هیأت را در میان سلجوقیان رواج داد، وجود این خردمندان است که ارزش فرهنگی میراث ایرانیان را برای جهان ثابت میکند.

پس از آنکه مسلمانان ایرانی رصدخانه‌های عالی تأسیس کردند وزیجهای منظم ترتیب دادند نام بلند هیأت شناسان اسلام درجهان پراکنده گشت واز دور و نزدیک به علمای اسلام مراجعه شد، پادشاهان فرنگ نه تنها به مسلمانان اندلس (اسپانیا) مراجعه میکردند بلکه برای حل مشکلات علمی خود به ممالک شرق اسلام نمایندگانی میفرستادند و در دنیای قرون وسطی واوائل قرون جدیده ارزش‌مساعی علمی ایرانیان در داشگاههای اروپا احتیاج به استدلال ندارد، در قسمت فنون باید اضافه کرد که عربها آلات موسیقی را از ایرانیان و قبطیها و رومیها و هندیها فراگرفتند، همه ایرانیان عود و سنج و خراسانیان زنگ ۷ پرده و مازندرانیها تنبور را مینواختند و بعد از آن میخواستند، از جمله این سازهای سازمان معروف به قانون از مختروعات فارابی فیلسوف بزرگ اسلام است که تاکنون بهم مان ترکیبات فارابی باقی‌مانده است.

نوشته‌اند فارابی سازدیگری تیز اختراع کرده است که از چند چوب و سیم تشکیل میافتد و همیکنه ترکیبات آن را تغییر میدادند صدایش عوض میشد چیز عجیبی بود شاید ذکر این افسانه بی‌تناسب نباشد که نوشته‌اند: اورد بن‌سیف الدوّلہ وارد شد و از سازهای سازمان گان انتقاد کرد سیف الدوّلہ ازوی پرسید مگر از موسیقی اطلاعی داری، فارابی ساز مشهور خود را از اینان بدرآورد سوار کرد و قسمی نواخت که همه گریستند. سپس آن ساز را پیاده کرد و طور دیگر سوار کر دو نواخت که همه خنده دیدند، آنگاه به شکل سوم درآورد و نوای تازه‌ای از آن بیرون آورد که همه در خواب شدند و از هم جلس بیرون شد. (صفحات تمدن اسلامی ۲۳ - ۶۲۴) در باب استادان علوم ایرانی داستانها نقل کرده‌اند، شهرت استادان معمولاً بستگی به تعداد شاگردانشان داشت، گاه استاد سواره حرکت میکرد و شاگردان پیاده بدنبال او راه می‌افتادند، مثلاً هر گاه فخر الدین خطیب رازی سوارمی شد سیصد شاگرد از پیروانش پای رکاب او برای می‌افتادند و هر گاه کتابی فرد استاد خوانده میشد شیخ آنرا امضاء میکرد و تصدیق مینمود که همه آن کتاب در خدمت او خوانده شده است ابواسحق شیرازی فارابی - محمد بن زکریا - فخر رازی - ابن سینا - غزالی از حیث زیادی شاگرد سرآمد استادان بودند و تمام طبقات مسلمان سیاه و سفید وزن و مرد بزرگ و کوچک میتوانستند تا آنجا که میلشان باشد تحصیل کنند، تحصیل هم میکردن و به عالیترین مقام معنوی و مادی میرسیدند، در حقیقت از این جهت هیچگونه امتیازی برای طبقه معینی وجود نداشت.

داستان دیگر را در باب نظام الملک و عات تأسیس مدارس نظامیه وی نقل کرده‌اند که گرچه بحقیقت نماید ولی خالی ازلطف نیست:

نوشته‌اند که یکی از اقدامات عاقلانه نظام الملک در دربار سلجوقیان تأسیس مدارس خانقاها، مهمانسرها، مساجد و بیمارستانها بود، او برای کلیه طلاب‌علوم مقرری تعیین کرده بود از شام، دیار بکر، عراق، عجم، خراسان تا سمرقند عده کثیری از خوان احسان این وزیر با تدبیر نیکوکار ایرانی بهره‌مند می‌گشتند. چنانکه جمع مقرریهای او سالی شصدهزار دیناری شد، فتنه انگیزان به سلطان ملکشاه گفتند که با این پولها میتوان لشکری آراست که قسطنطینیه را بگشاید، سلطان علت این کار را از نظام الملک توضیح خواست و او در جواب چنین گفت:

پسر جان من، تو شب و روز به شهوت را فرمانی تو نزد خدا خیلی بیش از فرمانبرداری تو است، سپاهیانی که توبه آنان پشت گرم هستی تیر پرتاب آنها ۳۰۰ ذرع است و شمشیرشان به دارازی دو ذرع میرسد و مانند تو غرق عیش و عشرت میشوند و با ساز و آواز سر گرم اند. لیکن من برای تو سپاهیانی گرد آورده‌ام که آن را سپاهیان شب میگویند. همینکه تو و سپاهیان شب بخواب میروید این لشکریان به شب‌زنداری بر می‌خیزند، دست رازو نیاز بدرگاه خدای چاره‌ساز بر می‌دارند، ترا از جان و دل دعا می‌گویند تو و سپاهیان از برکت دعای آنان خوش و خرم مانده‌اید، ملکشاه این حرف را پسندید و خاموش شد. (صفحات تمدن اسلامی ۸ - ۶۲۷)

روشن است که اگر بخواهیم سهم مربوط به تلاشها و کوشش‌های بزرگان ایرانیان و بخصوص شاهنشاهان بزرگ بعد از اسلام را در مورد گسترش دانش و جلوه‌های معنوی تمدن و همچنین کوشش در زمینه بسط هنر و فنون مختلفی را که آثار ارزش‌نده و مستند آن هم اکنون زینت بخش موزه‌ها کتابخانه‌ها، آثار ساختمانی و معماری و زیب مساجد و مدارس است که چشم‌هنر‌شناسان و دانشمندان و خاورشناسان را خیره ساخته است تشریح کنیم مقاومانه بهیچوجه مجال نیست ولذا باید این نکته را در پایان ذکر کرد که این نظام شاهنشاهی و این روح بلند و ذوق سرشار ایرانی بوده است که برای تشویق شاهنشاهان بزرگ در هر زمان مظاهری عالی واعجاب‌انگیز بوجود آورده وجهان بشریت را از پر قو نورانی خود برخوردار ساخته است. امید است که در این رستاخیز ملی که بر هبری شاهنشاه دانش پرورما بوجود آمده و محیط‌مساعدی که از جهات مختلف فراهم شده این اینیان مجدها اذربایجانی و تعالی گام بردارند و مصمم وارد مرحله تمدن بزرگ و گسترش یافته خود بشوند، همچنان که مقدمات این رستاخیز با اجرای مفاد انقلاب دوازده کانه از هم اکنون فراهم آمده است، در اینجاست که باید، با اطمینان خاطر گفت باش تا صبح دولتش بدمد.